

Estendard de Rellinars

Rellinars

- Comparteix:
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Rellinars
Alçada: 343

Coordenades:

Latitud: 41.63755
Longitud: 1.91092
UTM Est (X): 409294
UTM Nord (Y): 4610108

Classificació

Número de fitxa: 08179 - 221
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia: Objecte
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX
Any: 1888
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: Restaurat l'any 2016 pel Museu Tèxtil i de la Indumentària de Terrassa i conservat seguint les indicacions tècniques del centre.
Protecció: Física
Accés: Restringit
Ús actual: Científic
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Rellinars -Plaça de l'Ajuntament, s/n, - 08299 Rellinars
Autor de la fitxa: Jordi Montlló
Data de registre de la fitxa: dt., 16/04/2019 - 02:00

Descripció

Penó o estendard en forma de bandera quadrilonga (71 x 57 cm) d'una sola cara fet de domàs de color granat amb decoracions vegetals en disposició a "cabdelieri". Porta una inscripció brodada a la zona central on s'hi pot llegir: "Rellinas año 1880". Pel brodat s'ha utilitzat fil de xenilla de color beix i blau, segons la lletra o el número de la inscripció, i van resseguits amb lluentons i fil entorxat. Està ornat amb fil metàl·lic situat en posició horitzontal, a dos centímetres del perímetre inferior. Un altre ornament és un serrell de passamaneria, igualment de fil metàl·lic, situat a la zona perimetral, als laterals i a la part inferior. El domàs és una única peça. A uns 5'4 cm del costat superior hi ha una costura feta a màquina que manté unit el domàs amb el folre.

Acompanyat de la peça hi ha dues borles de passamaneria situades cadascuna a un extrem d'un cordó, també de passamaneria.

Observacions:

Els estendards i senyeres tenen l'origen en la creu i en conseqüència, els elements de suport prenen la denominació d'aquest instrument de martiri. Així, l'asta o pal vertical es coneix com estípit, mentre que l'horitzontal rep el nom de patíbul.

Els estendards i senyeres tenen l'origen en la creu i en conseqüència, els elements de suport prenen la denominació d'aquest instrument de martiri. Així, l'asta o pal vertical es coneix com estípit, mentre que l'horitzontal rep el nom de patíbul.

En la primera senyera projectada per l'arquitecte Antoni Maria Gallissà, en el suport, el patíbul, enlloc de quedar centrat com en els estendards, queda desplaçat en una proporció del 80% de la seva longitud total cap a la dreta. Aquest desplaçament és un dels trets característics de les senyeres de gairebé tots els orfeons de Catalunya.

Història

És el testimoni més antic de les caramelles de Rellinars. Se sap que l'any 1880 la colla del ball de cascavells de Rellinars va actuar a Vilalleons (Osona) per la festa major, amb motiu del trasllat del rector de Rellinars a aquesta població osonenca. Hi anà tota la comitiva, amb animals i tot, i tingueren un gran èxit.

Bibliografia

BALAGUER FARRÉ, Cristina (2016). Informe conservació - restauració estendard de Rellinars. Centre de Documentació i Museu Tèxtil. Terrassa. Inèdit.

El cant coral; L'espai. Revista de recerca i divulgació; Núm. 9; Molins de Rei; abril del 2006; Editat per Espai de Recerca.

